

nok kunde berolige sig. Der er Tale om et ganske særligt Tilfælde, hvor en Landsdel, som tidligere hørte til det danske Monarki, er kommet ind under Kongeriget Danmark, under dansk Lovgivning, ved en Begivenhed, som jeg ikke behøver at nævne. Jeg vil heller ikke behøve at nævne for de ærede Medlemmer — det er tidligere sagt her og ogsaa fremhævet af mig —, at Slesvigt Lovgivning er saa forskjellig fra den danske, at endog Ørsted i et Citat, som jeg tidligere har ophæst, siger, at han med Undtagelse af de saa Tilfælde, hvor der gives særlige Love, ikke kender et eneste Tilfælde, hvor et Forhold er ordnet paa samme Maade begge Steder. Det vil deraf forstaaes, hvor ganske særligt dette Forhold i Virkeligheden har tillet, sig; men naar der er Tale om et Præcedens, saa vil jeg dog ikke haabe, at der senere skulde indtræffe saadanne Begivenheder, som paa nogen Maade kunde sættes i Klasse med, hvad der dengang er sket, navnlig ikke Begivenheder, som gjøre, at enkelte Dele af tidligere Bestandsdele bleve indkorporerede i Kongeriget mod, at man mistede meget Mere. Paa dette Omraade tror jeg, at man kan berolige sig for, at Sligt ikke er at vente, og det er under denne Belysning, at Sagen maa ses; thi de Tilfælde, som den høitærede Justitsminister sigtede til, angik jo saadanne Ting, som vare passerende indenfor Kongerigets Grændser, saaledes som disse ogsaa i tidligere Tid have været. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds bemærkede, at siden denne Sag først var for her i Thinget, havde Finantsudvalget modtaget Oplysninger, som hidroge til, at han endnu mere sølte sig overbevist om det Billighedsstrax, som her er tilfælde. Jeg tror ikke at tage fejl, naar jeg siger, at Hvertallet i denne Sal ikke alene i denne Samling, men ogsaa tidligere har betragtet den Sag, som er Gjenstand for Vædringsforslaget under Nr. 77, med temmelig velvillige Dine, og det har glædet mig at høre af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, at de Oplysninger, som ere komne til Finantsudvalget, ere af den Besskaffenhed, at de have bestyrket hans Opfattelse af, at der her foreligger et virkeligt Billighedsstrax. Saameget mere maa jeg beklage, at disse Oplysninger ikke ere komne frem. Jeg hørte — jeg tilstaa det med megen Forundring — at det ærede Medlem bemærkede, at disse Oplysninger vare tilkomne Finantsudvalget i en saadan Skikkelse, paa en saadan Maade og under saadanne Betingelser, at hans Mund var bunden, at det ærede Medlem ikke turde sige Noget derom. Disse Oplysninger maa da vistnok være meget betydningsfulde og ganske vist betydningsfulde for Sagen selv, for Spørgsmaalet selv; thi vi have jo det ærede Medlems for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) Ord for, at de for ham have havt ikke ringe Betydning. Jeg vilde deri se et godt Bærfel for Sagen, naar der

blot ikke, som det ærede Medlem fortalte os, var højere Hensyn — det var ikke det Udtryk, der blev brugt, men det var ganske vist. Meningen — højere Hensyn, som gjorde, at Thinget ikke for Diebliffet — jeg antager: kun for Diebliffet — maatte faae Udgang til disse Oplysninger. Det er en ganske eiendommelig Stilling for os Forslagsstillere, at se vor Sag oplyst eller at høre, at den er oplyst paa en saadan Maade, at den derved idetmindste efter det ærede Medlems Mening — og jeg tør antage ogsaa efter flere Andre's Mening — har vundet herved, men at disse Oplysninger ikke maa komme frem. Gvillke højere Hensyn det er, der nu stille sig ind, at Thinget bliver meddelagtigt i disse Oplysninger, omtalte det ærede Medlem ikke; han sagde, der var Noget at undersøge derved; om jeg opfattede hans Ord rigtig, og derfor maa jeg jo tro ham og tror ham gjerne, da jeg jo kender hans Velvillie for denne Sag. Det er Forhold, der ere saa eiendommelige, at det høie Thing vil kunne forstaa, at vi, som tidligere have bragt Sagen frem, kunne ønske at tage noget Hensyn til dem, og at konferere derom endnu her i Mødet, inden vi tage vor endelige Stilling til Sagen; men det har som sagt glædet mig at erfare, at der er kommet Oplysninger frem om Sagen, og at disse Oplysninger stille den i et gunstigere Lys, end tidligere har staaet — endnu gunstigere, thi den har bestandig været betragtet med gunstige Dine, men det er saa meget mere Tilfældet nu fra deres Side, som kende disse Oplysninger. Jeg skal ikke sige mere om dette Punkt; som sagt, det er jo muligt, at der ogsaa fra den ærede Ordførers Side kan falde et Ord, som kan være noget veiledende for os. Forinden jeg slutter, skal jeg ganske kort berøre Vædringsforslaget Nr. 18. Det er ogsaa et Punkt, angaaende hvilket man faaer Oplysninger, saaledes som der ogsaa blev nævnt af en æret foregaaende Aler. Om nu disse Oplysninger komme frem i en tilstrækkelig klar Form eller ikke, eller de høre under samme Kategori som den, der vedrøre Vædringen, tør jeg for Diebliffet ikke have nogen Mening om. Vi ville jo faae at høre, hvad den ærede Ordfører siger dertil. Som en Folge deraf maa jeg for mit Bedkommende forbeholde mig, hvorledes jeg vil stille mig ved min Afstemning til Vædringsforslaget Nr. 18, som sagt, efter de Oplysninger, jeg faar, eller som jeg maatte ikke faar.

Suel: Jeg skal tillade mig at gjøre nogle ganske faa Bemærkninger angaaende Vædringsforslaget under Nr. 77, vedrørende den saakaldte ærste Arvesag. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg under Finantslovens 2den Behandling gav en Sagsfremstilling, som var støttet paa Akterne, forsaavidt disse stode til min Raadighed, og jeg tør antage, at denne Sagsfremstilling er rigtig i alt Fald i alt Bessentligt. Jeg knyttede dertil